

Boom van Het Leven, stadsgedicht voor wijlen Melanie

(als **nulste stadsgedicht** voor Brugge dacht Marcus aan Melanie Van Brugghe, een jonge vrouw die stierf in het Lappersfortbos bij de lindes. Na het gedicht lees je het **gedenkbord** en **interview met de mama van Melanie**; alsook Shinjin in sight & 7 Melaniedichten)

Melancolie

MELANCOLIE,
mijn troetelnaam voor jou,
allerliefste bruinooghige bruid van stilte,
dichter dan mijn huid
als ik wakker word in bed
vanmorgen veel te vroeg.
Vier uren heb ik doorgebracht
in jouw gezelschap, blad na blad.
Melancolie, hello! Get up and go . . .

Het was een grijze, winderige dag.
De voorspelde regen hield niet op,
waaiend uit het westen:
O wild west wind wrote Shelley!
Wij leefden nauwelijks
onder onze zwarte paraplu,
woordeloos huiswaarts kerend
van het hospitaal, mijn vrouw en ik.
"If I should die, think only this of me:
that there's some corner of a foreign field
that is for ever England . . ." - Rupert Brooke.

Zeg niet "Melancolie" maar Melanie tout court.
For I am free, no longer fastened to this tree.
Mijn ogen blinken, van vreugde, niet van tranen.
Levend, ik bespring de trampoline van je bed,
door poëzie gered. Nu weet ik ook waarom
(de vraag die leidde tot mijn dood)
ik in the bitter world of men geboren ben.

Hier waar ik leef in de westerlijke hoek
van Amida's Happy Land,
waan ik me doodgelukkig dat ik de weg gevonden heb
uit die helse wereld van weleer
where no-one seemed to know
where the Trees of Wisdom grow.

Ik ben in paradijs en zie je, piepklein
aan de rand van je bed zitten,
diep in gedachten alsof wachtend,
aarzelend, twijfelend, een mens aan de grens,
durf ik met haar spreken vooraleer ik slapen ga?
We shall meet again in sleep

illuminated by the watch I keep
over Lappersfort and other friends
until the dreary darkness ends.
This is Nirvana, this is the Land of Bliss.
I tell it to you with a smile
blown across the sea of death
sweetend with a fragrant kiss . .
(I'm almost out of breath!)

Leg je hoofd neer,
capituleer,
luister naar mij
en doe niets meer.

Land van uiterste gelukzaligheid... (Slot van Melanie's Boom van het Leven)

Gewichtsloos en met grote verwonderde ogen,
kijken we naar de Boeddha die wonderen verricht
van uiterst mededogen
wanneer hij de lessen omvormt naar realiteit.

Er is absolute vrijheid van het concept tijd en ruimte
- we zijn altijd precies waar we willen zijn –
in eenvoudig bereik van andere verlichte wezens,
waar we fantastische banden mee smeeden in voorbije levens,
banden die nu versterkt worden.

Honger en dorst zijn ons onbekend
want zij komen nooit opzetten
– het zicht op bomen bejubeld met magisch fruit,
vanwaar de mooiste muziek van eigen keuze ons toe zweeft
op een welriekende bries – is genoeg om de appetijt die wij hebben te betoveren.

Puur zijn vult ons met de vreugde,
vergelijkbaar met deze van minnaars
die eindeloze momenten van gezegende extase delen.
Zijn in plaats van doen, is de sleutel van ons leven hier.
Helder licht, het licht van de liefde,
komt tegelijkertijd overal naar binnen
alsof we in de greep van een prachtige droom zitten,
waaruit we alleen maar kunnen ontwaken wanneer we volledig tevreden zijn.

Zelfs in jouw eigen leven kan je je momenten herinneren
wanneer jij onbeschrijfelijk gelukkig was
en je de vervoering van vreugde door je aderen voelde stromen.
Vergeet het. Dit is de werkelijkheid. (thanks to Debora Kyndt)

Marcus Cumberlege, vrije stadsdichter Brugge 2015 www.marcuscumberlege.com
powered by www.poeziebos.be www.brugseboekhandel.be www.dereyghere.be

Uit je leven liep je

Uit je leven liep je
de hall door
even binnengepiept
en verder door deuren
langs het water
in je bootje
kwam je weer uit mijn kraan
je werd koffie met suiker en melk
je werd opgedronken
bonsde op mijn buik
en vrijgelaten
omdat ik van je houd

wijlen Melanie Van Brugghe (11 mei 1973 - 8 juli 2006 Lappersfortbos)

Dierbare herinnering aan Melanie, jonge dichteres bevriend met de bosbezitters en
bosdichter Marcus Cumberlege. Ze stierf hier bij de lindes aan het Zuidervaartje.
Moge Freya, de godin van de liefde haar nu vergezellen op de eeuwige jachtvelden.

Interview met Roos, de mama van wijlen Melanie

In het Lappersfortbos was er zondag 25 januari 2015 een afscheidsmoment voor wijlen Melanie Van Brugghe. Roos Allemeersch, de mama van Melanie was aanwezig. Onderaan lees je de tekst van het gedenkbord (met dank aan boswachter Koen ANB) dat hangt op de plek waar Melanie stierf. We stelden Roos, de mama van Melanie enkele vragen. De vrije Brugse stadsdichter Marcus Cumberlege schreef een gedicht waar Melanie in voorkomt. Je leest het aan het einde.

Het Hugo Clauspad is liefdevol opgedragen aan Melanie, Jotie T'Hooft, Mark Braet, Herman J. Claeys, Herman de Coninck en Hugo Claus. De bosdichters van de Lappersfort Poets Society willen hun overleden dichters & dichters in herinnering brengen en eren. De samenleving is een deelnemerschap tussen de levenden, de doden en zij die nog geboren moeten worden. Het Lappersfort Poëziebos & haar muzes www.poeziebos.be willen deze gedachte warm houden.

*** Kan je ons de grote lijnen schetsten van het leven van Melanie ?**

Melanie was al altijd een overgevoelig meisje voor alles. Al aan het begin van de puberteit was ze aan het kampen met het leven en alles eromheen. Voor mij een heel lang verhaal.

*** Hoe kwam ze in contact met de poëzie en wat betekende dichten voor haar ?**

Ze schreef al verhaaltjes en gedichten van toen ze amper kon lezen en schrijven. Melanie was anders dan de andere kindjes en zonderde zich veel af. Ze is altijd blijven schrijven.

*** Wat had je nog willen zeggen aan Melanie toen ze ons zo plots verliet door zelfdoding ?**

Is moeilijke vraag voor mij. Het was niet zo plots. Er gingen jaren over dat ze het moeilijk had om te leven. Ook veel depressies en een paar vroegere suicidepogingen. Ze had ook medische hulp nodig. Ze was superlief !

*** Is Melanie blij dat we haar niet vergeten zijn en dat ze ons met elkaar verbindt in het Poëziebos ?**

Denk dat ze heel blij zou zijn met al die aandacht voor haar gedichten nu. Telkens ze er ééntje geschreven had las ze mij het voor om mijn mening te horen.

*** Hoe kwam Melanie in contact met de bosbezitters van het Lappersfort ?**

Haar laatste relatie was met een bosbezetter. Daardoor is het daar gebeurd.

Zo jammer !

[In memoriam wijlen bosbezetter Guust \(1985 - 2014 \) met drie gedichten & enkele laatste sporen...](#) Vanuit het Poëziebos denken we ook aan wijlen bosbezetter Guust.

SHINJIN IN SIGHT

*Nothing should compare with the joy
of knowing one will be born
in the Land of Bliss.*

The girl who hanged herself from a Lappersfort tree has gone before me.
Shinjin is the name given to the rock-hard trust in Amida's vow.
Google Amida. Unless, in this poem, I am googling *you*.

Hearing the rain on the roof at night gives me a comfortable feeling.
It gives me a sense of well-being, a supply of tea and coffee.
Four hours from now I shall hit the city streets armed with an umbrella.
There's a non-denominational room where people get together
to talk about their week and share their determination for today.

Martyred Melanie, crucified by alcohol, comes to me in dreams
with colourful pictures of the Pure Land in all her pristine beauty.
I am thankful to this tortured child, ikon of her generation.
All over Bruges, at bus-stops and outside cafés, I see girls smoking
in the forlorn hope of killing the unsatisfied longing in their souls.

Or am I imagining things? I mechanically rolled my own
for the second third of my life. Dear Mel, your very name gives me hope!
There in the Far West, beyond the patter of rain and passing traffic,
you wait for us, Luc and the Lappersfort poets, with your faithful dog.

Nothing I can do. The fact is that Amida's vow has already
been fulfilled. We are all saved – exactly as we are: in pyjamas
and dressing-gowns; or on our deathbeds, with nurses in white uniforms

closing our eyelids, blowing out the candles, and walking to the door.
The older I get, and I am very old, the more I love my life.
Yesterday, in Senah's Moroccan pub, I saw the message which says:
"Live this day as if it was your last" - to which I added "and your first".

Tucked up in bed overhead, Maria is blissfully unaware
I'm staring at the Valentine's card she gave me in 1914
when, in a previous life, with a bunch of conscripts, I left for the front
(Wilfred Owen was a young officer in a different battalion).
It seems that I committed suicide in seventeen former lives.

In this room, says Vimalakirti, all heavenly palaces appear.
I love the orange curtains you sewed. Day and night they're softly aglow.
Italy, Deincez and Guatemala, the three countries in my life
at this moment, making my first green tea with the sachet which you filled,
have also got their heads in their pillows, conversing with Morpheus.
I put enough stevia in the cup to keep me sweet until dawn.
Our tree-of-heaven will be spending her first night with chopped-off branches.

Marcus Cumberlege, Free City Poet Bruges/ Vrije stadsdichter Brugge 2015

onvergeten

de dood wist geen verleden uit
het blijft gisten in jouw leven
zeg het lijsig, zeg het luid:
'nooit heb ik genoeg geschreven'

want wie zet de tijd naar zijn hand
hij komt met nieuwe beelden
van schittering of van schand
er bestaan geen woorden die ze heelden

geen voorbeeld geef je op
elke lezer heeft de zijne
een eigen toneel in eigen kop
scènes die niet verdwijnen

geen verassen, geen begraven
en geen nevel over een vredestituin:
het verleden komt zich aan je laven
het rolt aan als golvend schuim

Staf De Wilde <http://www.youtube.com/watch?v=ObGlgJPCZj4> (dat ik je mis)
<http://www.hollanddoc.nl/kijk-luister/documentaire/k/korreltjie-niks-is-my-dood.html>

*Godverdomme goden, Dat gij ons maakte om te sterven. Wel daarom richten wij
omhoog deze door treurnis giftige pijlen, ziehier de boog (Velimir Chlebnikov)*

Melanie, 7 gedichten om te gedenken <http://www.youtube.com/watch?v=ObGlgJPCZj4> (dat ik je mis)

Achromatische holtes

Als zeloot van eenzaamheid
met de enkele nood

de wuftheid van 't leven
de domesticeren
Nooddruftig loochenend
geruchten van de ondergang
ben ik tot de leegte bekeerd

Ze woekert door de kamers
bevangt elke adem tot ik
als gastrilooog elk betoog uitstel
Ongeneerd brult de lege maag
Achromatische holtes uit een
vorig bestaan die me
losbandig toelachen

Mikken op het niets

Lieve diertjes bloeien
waar vorig jaar
koppeltjes vlogen
in de verliefde euforie
mekaar proper likten
met zacht kriebelende
vleugeltjes rondfladderden
en eitjes in bloembakken plantten
lieve diertjes bloeien
kleine vliegjes die stoeien
op mama's rug
opgevlogen geluk
in de lucht

Ogen in de leegte

Ogen in de leegte
zuchtend
Leden hangen
er vredig bij
Belangloze schone lucht vervult, verlicht
Het spoor van niets
dat zichtbaar lijkt
enkel door haar dragen
van onbenullige spullen
Ze vervliegt
zelfs niet
Vertrouwde rust

Mondaine vrouwen

Haar levensloop vervoerend
vol eigenzinnige passen gekoesterd
Ver uit grondeloze konkels opgeweld
dartele barstende parels, bruisend
Neergestreken op de wereld
als een zachte nevel
Nazaten van de vrede

Gelukzoeker

De kier in de kast
waardoor je kunt kijken

geeft uit op een beetje geluk
Pak het niet af
't is maar klein
'k heb al zo veel gegeven
Gun het zodat
het kan groeien
en delen
Een kijkgaatje, wat ik zie
zint me met melancholie
Als dit geluk
toch even hier kon blijven
enkel om naar te kijken.

Als deze nacht

Als deze nacht
er een ommezwaai bijbracht
langs een tedere kant
onbezorgd kiemend
naar de maan

twee vrienden
brachten geluk
als het voorbij was
was er leegte
in die mijmeringen

Er was geen angst meer
hoop, kou of warm
geen stonden die
weerdeerden met
de frisheid van een getij

Windstil, een schijn
niets zeggen
voor de wending
doorklievend bij plotse
uitgekozen momenten

Morgen

De deur gaat open
De radiator slaat aan
Het water wordt warmer
Het plassen werkt slopend
Vierkant is mijn hoofd
Een kubus met oren

Wie nog Melaniedichten heeft kan ze bezorgen aan lappersfortpoetsociety@skynet.be voor
spoedige publicatie on line.

----- Original Message ----- **Sent:** Friday, July 14, 2006 9:33 AM

Ik weet niet of je het al weet maar zaterdag is Melanie Van Brugghe overleden. Melanie schreef
prachtige gedichten. Het zou goed zijn als er ook enkele gedichten van haar in de bundel zouden
verschijnen. Ik wil ook enkele gedichten van haar voordragen. In bijlagen enkele gedichten van
Melanie die we uitgekozen hebben voor de crematie. Joke

[Lees hier alle dagboeken uit het Lappersfortbos Testament](http://www.ggf.be/index.htm) <http://www.ggf.be/index.htm>
<http://www.regiobrugge.be/groenegordelfront.php>